

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2012/16/429

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [appellant], gericht tegen het besluit van de examencommissie voor de opleiding Bewegingswetenschappen, verweerster, tegen de duur van de sanctie die hem is opgelegd.

I. Loop van het geding

Appellant heeft op 8 maart 2012 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd 7 februari 2012. Het beroepschrift is tijdig ontvangen.

Op 14 maart 2012 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met de student nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellant hiertoe tijdig uitgenodigd. Een minnelijke schikking is niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft vervolgens op 10 april 2012 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 14 mei 2012.

Appellant is in persoon verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door [voorzitter Examencommissie] en [lid Examencommissie].

Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellant heeft eind november 2011 een conceptversie van zijn bachelorscriptie ingediend. Zijn scriptiebegeleidster heeft vervolgens bij verweerster melding gemaakt van fraude in de vorm van plagiaat, omdat appellant stukken tekst van een andere auteur zonder bronvermelding in zijn scriptie had overgenomen. Appellant erkent zijn fout, maar verzet zich tegen de omvang van de hem opgelegde maatregel: uitsluiting van begeleiding en afronding van de bachelorscriptie voor een jaar. Hij acht de sanctie disproportioneel. Door de maatregel zou appellant financieel zwaar worden getroffen. Appellant valt dan immers onder de zogeheten langstudeerdersmaatregel. Zijn prestatiebeurs wordt daardoor omgezet in een lening. Bovendien kan appellant door deze maatregel pas later aan zijn maatschappelijk carrière invulling geven.

Verweerster wijst het verzoek af op 10 april 2012, omdat de opgelegde sanctie terecht en passend is. De ingeleverde scriptie bleek vrijwel geheel een kopie te zijn van een scriptie die was geschreven door een masterstudent aan de universiteit te Leuven, zonder daarbij de bron te vermelden. Appellant heeft ter verdediging aangevoerd dat het niet om een definitieve versie zou gaan. Verweerster vindt het echter niet van belang of het hier om een conceptversie of een eindversie gaat. Bovendien meldt appellant zelf in zijn begeleidend schrijven bij het inleveren van deze scriptie dat het om de laatste versie gaat.

III. Standpunten van partijen

Appellant zet uiteen dat zijn eerste opzet voor de scriptie in mei met zijn begeleidster is besproken. In de daarop volgende periode heeft hij conceptversies aangeleverd. Eind november heeft appellant de conceptversie ingediend die tot de melding van plagiaat aanleiding gaf. Appellant heeft dit niet als definitieve versie van zijn scriptie bedoeld. Hij zal het College de e-mailcorrespondentie over de voortgang van zijn scriptie doen toekomen.

Appellant erkent dat hij teksten zonder bronvermelding heeft overgenomen in de ingediende versie van zijn scriptie. Hij aanvaardt daarvoor de gevolgen, maar vindt de opgelegde sanctie disproportioneel. Voor het afronden van zijn opleiding zal hij door deze sanctie het verhoogde collegegeld moeten betalen. Bovendien wordt zijn prestatiebeurs, waarvan de studenten-OV-kaart deel uitmaakt, omgezet in een lening.

Verweerder is van mening dat de ingeleverde versie van de scriptie als eindversie beschouwd moet worden, gezien de versieaanduiding van appellant in zijn e-mailbericht van 28 november 2011 aan de begeleidster ('laatste versie'). Verweerder is overigens van mening dat de regels die zien op plagiaat ook voor tussenversies gelden. Aan de opleiding van appellant wordt vanaf het eerste studiejaar nadrukkelijk en regelmatig aandacht besteed aan de juiste wijze van citeren en wanneer sprake is van plagiaat of fraude. Appellant had dus op de hoogte moeten zijn.

Verweerder heeft een vaststaand beleid bij het vaststellen van een dergelijke vorm van fraude: uitsluiting van het afleggen van het desbetreffende examenonderdeel voor een jaar. Verweerder ziet geen reden hiervan af te zien in het geval van appellant, enkel en alleen omdat de consequenties buitengewoon zwaar zouden zijn.

IV. Overwegingen van het College

Op grond van artikel 7.12b, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en het wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan de examencommissie aan de student die fraudeert het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen.

Artikel 7.12b, derde lid, van de WHW bepaalt dat de examencommissie regels vaststelt over onder meer de uitvoering van het tweede lid van dat wetsartikel en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen. Verweerder heeft van deze bevoegdheid gebruik gemaakt door vaststelling van de Regels en Richtlijnen (2011) (hierna: Regels en Richtlijnen). Artikel 21 van de Regels en Richtlijnen omschrijft fraude als elk handelen of nalaten van een student dat erop is gericht het vormen van een juist oordeel omtrent zijn kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk te maken, inclusief plagiaat, alsmede het onrechtmatig deelnemen aan een tentamen. Met betrekking tot fraude bij de vervaardiging van werkstukken bepaalt dit artikel onder meer dat het verboden is, in een werkstuk een bestand, al dan niet in bewerkte vorm, op te nemen zoals een tekst, zonder vermelding van de auteur en van de vindplaats van het bestand, dan wel, indien er geen auteur te identificeren is, zonder vermelding van de vindplaats van het bestand.

Ingeval de examencommissie tot de overtuiging is gekomen dat er sprake is van fraude, wordt op grond van artikel 21, vijfde lid, onderdelen c, d en e van de Regels en Richtlijnen een sanctie opgelegd met inachtneming van de beginselen van rechtsgelijkheid en proportionaliteit. Het werkstuk waarop de fraude betrekking heeft, kan ongeldig worden verklaard. In geval van recidive of een ernstige vorm van fraude kan de examencommissie de student uitsluiten van deelname aan een of meer aan te wijzen tentamens of examens aan de Vrije Universiteit voor maximaal een jaar. Wordt een zeer ernstige vorm van fraude vastgesteld, dan kan de examencommissie aan het College van Bestuur voorstellen de inschrijving van de student definitief te beëindigen.

Het College stelt vast dat zeer grote delen van de door appellant ingeleverde versie van zijn masterscriptie woord voor woord overeenkomen met de scriptie die voor het afstuderen door een

student aan een Vlaamse universiteit is geschreven. In de tekst zijn auteur en vindplaats van dit bestand niet vermeld. Bovendien ontbreekt juist deze scriptie in het literatuuroverzicht bij de scriptie van appelland. Door aldus te handelen heeft appelland zich schuldig gemaakt aan een ernstige vorm van fraude.

Nu het werkstuk als volledig geformatteerd document inclusief voorblad is aangeleverd, moet ervan worden uitgegaan dat de tekst van deze versie als definitief ter beoordeling aan de begeleidend docent werd voorgelegd. Als dat niet het geval was geweest, had het op de weg van appelland gelegen op dit punt uitdrukkelijk een voorbehoud te maken. Van een dergelijk voorbehoud is het College niet gebleken. Verweerster was derhalve bevoegd appelland uit te sluiten van deelname aan een of meer aan te wijzen tentamens of examens aan de Vrije Universiteit voor maximaal een jaar.

Met betrekking tot de zwaarte van de sanctie stelt het College voorop dat verweerster terecht groot belang hecht aan de bestrijding van fraude en plagiaat. Het College acht de door verweerster opgelegde sanctie in overeenstemming met de ernst van de door appelland gepleegde overtreding. De consequenties van de opgelegde maatregel die voor appelland aanleiding waren beroep aan te tekenen, zijn feitelijke gevolgen van het verlate afstuderen en zijn geen rechtsgevolg van de opgelegde maatregel. Dit onderdeel van het beroep van appelland treft derhalve geen doel. Een en ander betekent dat verweerster naar het oordeel van het College in redelijkheid tot het bestreden besluit kunnen komen. Het beroep zal daarom ongegrond worden verklaard.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 54 juni 2012 door prof. mr. W.H.A.C.M. Bouwens, voorzitter, prof. dr. L.H. Hoek, mevr. drs. T. Mekking, prof. dr. ir. G. van der Laan en prof. dr. H.A. Verhoef, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

prof. mr. W.H.A.C.M. Bouwens
voorzitter

w.g.

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Gewijzigde veldcode

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CP Den Haag.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt €42,-.